

Jacek Reyniak

Kobiernice, gm. Porąbka, woj. bielskie

Informator Archeologiczny : badania 14, 197-198

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

15,3 i 14 m, stanowią fundament. magistralnego muru domu wieżowego. Posiadał on podpiwniczenie w części zachodniej oraz zapewne dwudzielną część naziemną. Mur magistralny poprowadzony po krawędziach cypla posiadał 4 łokcie szerokości, a mur działowy 2 łokcie. Nie stwierdzono śladów istnienia dodatkowego muru obwodowego. Kolejne 3 wykopy objęły fosę i wał usytuowany na zewnątrz fosy. W nasypie wału nie stwierdzono reliktyw umocnień drewnianych lub kamiennych ani śladów częstokołu. 2 sondáže założono na zewnątrz fosy we wschodniej części wzgórza zamkowego, dały wynik negatywny odnośnie lokalizowania tu zaplecza gospodarczego "domu pańskiego". Śladów osadnictwa towarzyszącego należy więc poszukiwać na południowym stoku wzgórza "Zamczysko". Przesłanką świadczącą za taką hipotezą jest ukształtowanie zbocza, wymodelowanego zapewne sztucznie w formie teras oraz występująca tam na powierzchni zaprawa wapienna.

Badania tegoroczne nie przyniosły istotniejszych korekt chronologicznych do historii obiektu. Dotychczasowe studia zakładają, iż zamek został wzniesiony w 1 połowie XIV wieku, a najpóźniej w 2 połowie XV wieku rozebrano go. Kwerenda archiwalna wzmocniła podstawy tezy, że właścicielem zamku, przynajmniej w 2 połowie XIV wieku i w XV wieku był zamożny ród Karwacjanów.

W warstwach kulturowych powstałych w okresie funkcjonowania zamku, zwłaszcza po zewnętrznej stronie muru magistralnego, odkryto kolejne zabytki ruchome. Do nich należą fragmenty strzemięcia i wędzidła, 2 groty bełtów kuszy, nóż, fragment sierpu, liczne gwoździe, rogowe szydło oraz bogaty materiał ceramiczny. Pobrano także próbki zapraw do analizy.

Dokumentacja i materiały z badań znajdują się w Dziale Krakowa Przedlokacyjnego Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

Badania będą kontynuowane.

KAMIEN POMORSKI
woj. szczecińskie
Stanowisko 2 /Stare Miasto/

patrz
wczesne średniowiecze

KOBIERNICE, gm. Porąbka
woj. bielskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Bielsku Białej

Badania prowadził mgr Jacek Rejniak.
Finansował WKZ w Bielsku-Białej.
Czwarty sezon badań, Ruiny zamku /XIV/
XV w. /.

Celem badań było ostateczne odsłonięcie i przebadanie założenia zamkowych w obrębie murów /wyk. VII/ oraz wieży bramnej i przebiegu muru kurtynowego /wyk. X/. W trakcie wykopalisk rozpoznano ponadto partie fundamentowe konstrukcji związanych prawdopodobnie

z mostem zwodzonym, istniejącym we wschodnim rejonie zamku /wyk. VIII/.

W wykopie VIII odkryto fundamenty budowli o wymiarach 5,8 x 6,0 m, przylegających od zewnętrznej strony do murów. Była ona usytuowana na wewnętrznym stoku fosy. Jej fundamenty posadowiono bezpośrednio na skale macierzystej, występującej w tym miejscu przeciętnie na głębokości 50 cm. Odsłonięty kamienny mur fundamentowy budowli posiadał jednolity charakter i nawiązywał do wątku murów pozostałej zabudowy zamkowej. Tworzył go łamany kamień miejscowy o przeciętnych wymiarach 20-30 cm.

Ogółem przebadano obszar o powierzchni 4 arów /wykopy VIII-X/. Z badań pochodzi znaczna ilość średniowiecznego materiału ceramicznego, a także szereg typowych dla tego stanowiska przedmiotów żelaznych, jak grot, podkowy etc.

Badania będą kontynuowane.

KOCHŁOWICE-Ruda Śląska
woj. katowickie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Katowicach

Badania prowadził mgr Jacek Pierzak,
Finansowała Okręgowa Dyrekcja Rozbudowy
Miastr w Chorzowie i WKZ w Katowicach,
Pierwszy sezon badań, Gródek stożkowy
/2 połowa XIII-XIV w./.

Gródek stożkowy położony jest na prawym brzegu rzeczki Kochłówki w widłach, jakie tworzy ona z niewielką strugą, o nazwie Przykopa, na skraju pól ornych i nadrzecznych łąk, w północno-zachodniej partii miejscowości zwanej Budnowcem. Zbudowany został na naturalnym cyplu terasy rzeczki Kochłówki, który oddzielono od pozostałej części terasy przez przekopanie szerokiej fosy.

Gródek posiadał znaczne walory strategiczne. Skarpy gródka są naturalnymi stokami terasy, z wyjątkiem odcinka fosy. Całość wzniesiona została na planie nieregularnej elipsy, o wymiarach 75 x 60 m. Gródek składa się z dwóch części: - poziomu górnego, będącego stożkiem właściwym, o wymiarach majdanu 25 x 18 m oraz poziomu dolnego przylegającego doń od strony południowo-wschodniej, o wymiarach 27 x 17 m. Stożek właściwy wznosi się około 8 m ponad dolinę rzeczki.

Gródek kochłowski ma już dość liczną literaturę, jednak nie prowadzono na nim, jak dotąd, prac wykopaliskowych.

W roku 1980, w związku z budową w bezpośrednim sąsiedztwie gródka, oczyszczalni ścieków, zaistniała konieczność przeprowadzenia ratowniczych prac wykopaliskowych na przedpolu, jak i na terenie samego gródka.